

Sølyndighed ikke have (det mindste faste Vedlag derfor, men først senere have Vedlaget fastsat. Dersom det ærede Thing vil vedtage § 10, uforandret, saaledes som den er kommen fra Folkethinget, har jeg Intet derimod at sige; men jeg maa, som jeg beklager, gjøre en aldeles afgjort Indsigelse imod Ændringsforslaget; saaledes som det er stillet af Udvalget under Nr. 7. Havde der været noget mere Tid dertil, vilde det have været let at formulere et Ændringsforslag; men jeg for mit Vedkommende saa det først i Formiddags, umiddelbart før jeg kom i Thinget, og har derfor været nødt til strax at nedlægge Indsigelse.

Melchior: Jeg maa meget beklage den stærke Indvending, der fremkom fra den høitærede Justitsministers Side mod det Forslag, der af Udvalget er stillet under Nr. 7. Det forekommer mig, nemlig i Virkeligheden at være et af de væsentligste af Udvalgets Ændringsforslag, og et Ændringsforslag, hvis Afgjorelse maa have en overordentlig stor Indflydelse paa selve Lovforslagets Eftæbne. Jeg skal derhos bemærke, at jeg ikke kan inde, at det var nødvendigt, at gjøre en saa bestemt Indsigelse derimod, idet den nuværende Mønstringsbestyrer jo ikke er sølyndig og man derhos ikke kan vide, hvorledes Forholdet i den nærmeste Tid vil stille sig. Det tør dog vel nærmest formodes, at hvis Lovforslaget gaar igjennem, saa vil den høitærede Indenrigsminister for det Første benytte sig af den Bemyndigelse, der gives ham i samme til ved Mønstringskontoret, at ansætte en sølyndig Mand. Men, hvis dette sker, vil der jo altsaa være fuldkommen god Tid til, at saa Sagen ordnet med Hensyn til det omhandlede Punkt i et af de følgende Aar, hvis det skulde vise sig som sandsynligt, at man senere kunde faa en sølyndig Mønstringsbestyrer. Det forekommer mig derimod, at man nu paa dette sildige Stadium ikke af den Grund bør forkaste Lovforslaget, og jeg anser det unegtelig

for, at maatte medføre en Forkastelse af hele Lovforslaget, hvis man ikke vil gaa ind paa det omtalte Ændringsforslag under Nr. 7. — Da jeg begjærede Ordet, var det iøvrigt nærmest i Anledning af et Dnske, som blev udtalt af det ærede 2det Medlem for 10de Kredts (Søksen). Han mente, at vi skulde søge at føre Lovforslaget igjennem, men han vilde rigtignok have dette sit Dnske opfyldt paa en noget anden Maade end Udvalget, nemlig ved at forkaste alle Ændringsforslagene. Jeg tror nu imidlertid rigtignok ikke, at den foreslaaede Lov saa, som han mente, vilde være god og billig enten mod Søfolkene i det Hele eller mod de Folk, som skulde have alle de Forretninger, som man ved den foreslaaede Lov vil overdrage til dem. I Hovedsagen tror jeg endog, at Loven i mange Tilfælde vilde være ubillig mod Søfolkene. Saaledes som Forslaget til samme forelaa for Thinget, da det først kom fra Mejereringen, gif det jo væsentlig ud paa Ansættelsen af en Vaterkout i Kjøbenhavn. Benævnelsen af denne Stilling lægger jeg nu ingen Vægt paa, og om Vedkommende hedder Mønstringsbestyrer eller Vaterkout, kan forsaavidt være mig det Samme. Men, hvad der ikke er ligegyldigt, det er, at den, som skal beklæde den omhandlede Stilling, maa være en Mand, som har en vis Autoritet og en vis Myndighed, en Mand, for hvilken Søfolkene kunne antages at ville have Respekt, og en Mand med en vis Ansæelse. Derfor lægger jeg ogsaa for mit Vedkommende megen Vægt paa, at det skal være en Mønstringsbestyreren sibeordnet Mand. Den høitærede Indenrigsminister har vel stillet et Ændringsforslag til Forslaget under Nr. 7, hvorefter dette Ord "sibeordnet" skal gaa ud. Men det er rigtignok efter min Opfattelse af den allerstørste Vigtighed, at den omtalte Bestilling ikke overdrages til en eller anden Fuldmægtig paa Mønstringsbestyrerens Kontor, men kun til en selvstændig Mand, som fuldkommen frit varetager disse Forretninger. At han udfører dem paa Mønstrings-